

Sygn. akt II Ka 358/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Onisko
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Jaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 3 sierpnia 2017 r.

sprawy skazanego **K. P.**

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 21 marca 2017 r. sygn. akt II K 320/16

zmienia wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną wymiaru kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych w pkt II, III i IV wyroku w miejsce art. 85 kk przyjmuje art. 91 §2 kk w zw. z art. 4 §1 kk; w pozostałym zakresie utrzymuje wyrok w mocy; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. J. w M. kwotę 147,60 złotych (w tym 27,60 złotych podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego sprawowaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym; stwierdza, że wydatki za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 358/17

UZASADNIENIE

K. P. skazany został prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Łęborgu z dnia 16 kwietnia 2013 roku sygn. akt II K 81/13 za czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 1 stycznia 2013 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, na poczet kary zaliczono zatrzymanie w dniach 1 i 2 stycznia 2013 roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 15 grudnia 2014 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 29 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 1431/13 za dwa czyny z art. 288 § 1 k.k. jeden popełniony w dniu 14 października 2013 roku, drugi w dniu 27 października 2013 roku, na podstawie art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. na jedną karę 1 roku pozbawienia wolności i jedną karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych w kwocie po 10 złotych każda, wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat, na poczet kary grzywny zaliczono zatrzymanie w dniach 23, 24, 27, 28,

29 października 2013 roku, postanowieniem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 9 września 2015 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 11 września 2014 roku sygn. akt II K1381/13 za dwa czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 30 września 2013 roku i w nocy z 30 września 2013 roku na 1 października 2013 roku, na podstawie art. 91 § 1 k.k. na jedną karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 9 września 2015 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 16 kwietnia 2015 roku sygn. akt II K40/15 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28 grudnia 2014 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za dwa czyny popełnione w dniu 4 i 5 stycznia 2015 r. z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 4 stycznia 2014 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat, postanowieniem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 1 grudnia 2015 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 22 września 2015 roku sygn. akt II K412/15 za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w grudniu 2014 roku na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę 120 stawek dziennych po 10zł każda stawka, za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 28/29 kwietnia 2015 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę 80 stawek dziennych po 10 zł każda stawka, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. karę łączną 3lat pozbawienia wolności oraz łączną grzywny 150 stawek dziennych po 10 zł każda stawka, wykonanie kary pozbawienia wolności zawieszono na okres 6 lat tytułem próby;

VI. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 21 grudnia 2015 roku sygn. akt II K543/15 za trzy czyny z art. 279 § 1 k.k. popełnione 3 czerwca 2015 r. i 23 maja 2015 roku na podstawie art. 91 § 1 k.k. karę 2 lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 3 czerwca 2015 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od 15 maja 2015 roku do 29 maja 2015 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 91 § 2 k.k. orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim wyrokiem łącznym z dnia 21 marca 2017r. orzekł:

I. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku poz. 396) rozwiązał karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 22 września 2015 roku sygn. akt IIK 412/15;

II. na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku poz. 396) orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 29 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 1431/13 oraz z dnia 11 września 2014 roku sygn. akt II K 1381/13 kary pozbawienia wolności połączył i orzekł wobec skazanego K. P. karę łączną w wymiarze 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku poz. 396) orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 16 kwietnia 2015 roku sygn. akt II K 40/15 oraz z dnia 22 września 2015 roku sygn. akt II K 412/15 w pkt I wyroku kary pozbawienia wolności połączył i orzekł wobec skazanego K. P. karę łączną w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku poz. 396) orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 22 września 2015 roku sygn. akt II K 412/15 w pkt II wyroku oraz z dnia 21 grudnia 2015 roku sygn. akt II K 543/15 kary pozbawienia wolności połączył i orzekł wobec skazanego K. P. karę łączną w wymiarze 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) zaliczył skazanemu K. P. na poczet orzeczonej w pkt II kary łącznej pozbawienia wolności: okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w sprawie II K 1431/13, tj. w dniu 23 i 24 października 2013 roku, 27, 28 i 29 października 2013 roku, od 28 listopada 2015 roku do 22 listopada 2016 roku do 22 listopada 2016 roku, okres rzeczywistego pozbawienia wolności i odbywania kary w sprawie II K 1381/13, tj. w dniu 8 i 9 października 2013 roku, od 22 listopada 2016 roku do dnia 21 marca 2017 roku;

VI. stwierdził, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

VII. na podstawie art. 572 k.p.k. w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy-Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 roku poz. 396) umorzył postępowanie w zakresie pozostałych wyroków;

VIII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. J. Kancelaria Adwokacka w M. w kwotę 206,64 zł tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu,

IX. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów postępowania, obciążając tymi kosztami Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator oraz obrońca skazanego. Obrońca skazanego powyższy wyrok zaskarżył w części, tj. co do pkt II, III i IV na korzyść skazanego i na podstawie przepisów art. 427 § 2 k.p.k., i art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k., wyrokowi temu zarzucił rażąco surowość orzeczonych względem skazanego w wyroku łącznym kar.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

a. połączenie orzeczonych wobec skazanego wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 29 stycznia 2014 r., sygn. akt: II K 1431/13 oraz z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt: II K 1381/13 kar pozbawienia wolności i orzeczenie wobec skazanego kary łącznej roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b. połączenie orzeczonych wobec skazanego wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 16 kwietnia 2015 r., sygn. akt: II K 40/15 oraz z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt: II K 412/15 w pkt I kar pozbawienia wolności i orzeczenie wobec skazanego kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

c. połączenie orzeczonych wobec skazanego wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt: II K 412/15 w pkt II oraz z dnia 21 grudnia 2015 r., sygn. akt: II K 543/15 Sąd kar pozbawienia wolności i orzeczenie wobec skazanego karę łączną 2 lat i 6 pozbawienia wolności.

2. zasądzenie kosztów pomocy prawnej świadczonej z urzędu, które nie zostały uiszczone w całości ani w części.

Prokurator powyższy wyrok zaskarżył w całości na niekorzyść skazanego. Wyrokowi zarzucił obrazę prawa materialnego, a to art. 4 § 1 kk poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i wymierzenie oskarżonemu kary łącznej na mocy przepisów obowiązujących przez dniem 1 lipca 2015r. w sytuacji, gdy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy kodeks karny i niektórych innych ustaw wyłącza w całości możliwość zastosowania art. 4 § 1 kk i nakazuje orzeczenie kary łącznej na podstawie przepisów znowelizowanych wówczas, gdy potrzeba wydania wyroku łącznego wynika z kolejnego skazania oskarżonego po dniu wejścia w życie ustawy nowelizującej.

Podnosząc powyższe prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zastosowanie art. 85 §1 i 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw i połączenie kar łącznych orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim o sygn.. II K 1381/13, II K 40/15, II K 412/15, II K 543/15 na zasadzie kumulacji i wymierzenie skazanemu kary łącznej w wymiarze 9 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora nie jest zasadna i dlatego też nie mogła być uwzględniona.

Zdaniem Sądu Okręgowego w sprawie niniejszej nie zachodzi przesłanka z art. 438 pkt 1 kpk, gdyż Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim w sposób prawidłowy uznał, że art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy Kodeks karny i niektórych innych ustaw nie wyłącza możliwości stosowania w wyroku łącznym art. 4 § 1 kk (w takim stanie faktycznym, jak w sprawie niniejszej).

Zdaniem Sądu Okręgowego nie można wywodzić poglądu o niedopuszczalności stosowania art. 4 § 1 kk na gruncie cytowanego wyżej art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. powołując się tylko i wyłącznie na judykaty potwierdzające prezentowane w apelacji stanowisko. Nie ulega bowiem wątpliwości, że w obiegu prawnym funkcjonuje szereg orzeczeń odmiennie wskazujących na możliwość stosowania przez Sądy art. 4kk w sytuacji takiej jaka zaistniała w sprawie niniejszej. Dotyczy to zarówno orzecznictwa Sądu Najwyższego, jak i sądów apelacyjnych. Jako przykład na poparcie takiego stanowiska można wskazać na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2017r., sygn. II KK 347/16, Lex 288481, gdzie stwierdzono następująco: „Przy wymiarze kary łącznej w wyroku łącznym, tylko na podstawie jednostkowych kar prawomocnie orzeczonych do dnia 30 czerwca 2015r. zasada sformułowana w treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 396) wyłącza stosowanie art. 4 § 1 kk mimo materialnoprawnego charakteru norm określających orzekanie w przedmiocie kary łącznej. Wówczas Sąd zobligowany jest do stosowania przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r. Jednakże w sytuacji, w której co najmniej jeden wyrok objęty wyrokiem łącznym uprawomocnił się po dniu 30 czerwca 2015r., zgodnie z dyspozycją w/w art. 19 ust. 1, znajdzie zastosowanie art. 4 § 1 kk. Oznacza to, że ustawa obowiązująca poprzednio stanowi podstawę orzeczenia kary łącznej tylko wtedy, gdy będzie ona względniejsza dla skazanego, przy czym analiza ta obejmuje również względność tzw. ustawy pośredniej. W przeciwnym wypadku kara łączna zostanie wymierzona w oparciu o przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015r.”. Podobnie wypowiedziały się chociażby Sądy Apelacyjne w Katowicach (postanowienie z dnia 27 lipca 2016r. sygn.. II AKz 357/16 – Biul. SAKa 2016/4/4) i we Wrocławiu (postanowienie z dnia 31 maja 2016r., sygn.. II AKz 124/16 – OSAW 2016/3/345). Sąd Okręgowy w Siedlcach, w składzie orzekającym w sprawie niniejszej w całości podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w przytoczonym powyżej judykacie z dnia 16 lutego 2017r. i z tego też względu nie podzielił apelacji prokuratora.

Z uwagi na to, że obrońca nie składał wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku stwierdzić jedynie należy, że orzeczone wobec skazanego kary łączne nie noszą cech rażącej surowości i zgodne są z dyrektywami wymiaru kary określonymi w kodeksie karnym.

W tym miejscu stwierdzić jeszcze należy, że Sąd Okręgowy w całości podziela stanowisko Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim co do tego, że ustawą względniejszą dla skazanego jest ustawa karna w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r.

Jedyna zmiana, która musiała być dokonana przez Sąd Okręgowy w toku postępowania odwoławczego dotyczy podstawy prawnej wymiaru kar łącznych orzeczonych w pkt II, III i IV wyroku, gdyż błędnie przyjęto, jako podstawę wymiaru tych kar art. 85 kk w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015r.

Z akt sprawy bezspornie wynika, że w sprawach II K 1381/13, II K 40/15 i II K 543/15 mamy do czynienia z ciągami przestępstw, które podlegały łączeniu z innymi przestępstwami. Zatem więc kary łączne w tych przypadkach powinny być orzekane na podstawie art. 91 § 2 kk w zw. z at. 4 § 1 kk (z powodów wskazanych powyżej).

Mając powyższe na uwadze oraz na podstawie art. 437 § 1 kk i art. 456 kpk, Sąd Okręgowy orzekł, jak w wyroku.